

we tot op heden altijd hadden moeten doen. Hij heeft gehad is wel later
gebouwd. Het huisen werden geheel met de grond gelijk gemaakt en vol-

1 februari 1953:

Een zeer droeve en gedenkwaardige nacht van zaterdag 31 jan. op 1 febr.
en onvergetelijk in ons aller leven. Hoewel de Heere ons allen zeer wel
en wonderlijk heeft gespaard, dit bij onderscheiding welke door de zeer
bitterlijke ramp om het leven zijn gekomen.
Des avonds om 6 uur of half zeven steekt een zeer zware Noord-Wester
storm op omlopen naar het Zuid-Westen, welke later tot een zeer zware
orkaan aangroeit.
Gerard is om half 6 uit Dventer thuis gekomen, naar welke plaats (Schalk-
haar) hij inmiddels was overgeplaatst. Hij kwam slechts een Zondag over
en is 's avonds naar zijn meisje gegaan, n.l. Corrie Sinke, dochter van
Jan Sinke en Wilhelmina Butijn. Hij had daar kennis aangekregen tijdens
de bruiloft van Liza. Zoals gewoon ging hij daar ook nu wanneer hij thuis
kwam naar toe. Om 7 uur is hij weggereden en ikzelf ben nog naar een
Oom en Tante van mij geweest (Adriaan van 't Leven met z'n vrouw) in de
Doelstraat. Deze oom was juist 's middags om half een overleden aan een
hartziekte. Ook tegelijk nog naar Broer Piet van Velzen, die daar slechts
een paar huizen vandaan woonde en deze waren allebei, hij met z'n vro uw
ook ziek. Hij leed aan hersenverkalking en zij had waterzucht. Allen zijn
dan ook een paar jaar later overleden, uitgezonderd de vrouw van Adriaan
van 't Leven, welke haar man slechts 3 dagen heeft overleefd.
Maar toen ik terug naar huis reed kon ik niet meer tegen de wind op en
moest maar lopen. Om ca. 11 uur zijn we naar bed gegaan, maar van slapen
zou niks komen. De dakpannen lichten op van het dak. We dachten elk ogen-
blik dat de sirene zou gaan loeien, vanwege dijkdoorbraak, daar de wind
precies op de dijk aan de dan de Westerschelde zat en beukte.
Toen om ca. half 1 is Gerard nog naar huis gekomen, wat we eigenlijk heel
niet verwacht hadden, met de gedachte: hij zal daar vanwege de storm wel
blijven slapen. Hij is meer naar huis gevlogen dan getrapt op zijn fiets.
Hij had de wind in de rug.
Om ca. kwart voor 4 valt het electricisch licht uit. Verbroken door de wind
en zitten we in het donker. Om even over 5 komt Gerard ons roepen, hoewel
we volkomen wakker waren en hij zei dat de Brandweer over het dorp reed
met loefende sirene. Klok werd helaas niet geluid. Wij hebben nog door het
zolderraam iemand aangeropen, die daar voorbij reed per fiets, maar het
roepen ging in de storm verloren.
Toen om 5 uur begon de klok te luiden en zijn we naar het Gemeentehuis
gegaan. Alle mannen werden opgeroepen om te gaan helpen en zoveel mogelijk
bijstand te bieden aan in nood verkerenden. Het was voornamelijk op de
Oostdijk, waar alles al onder water stond en reeds de waterwanden vloed
7 slachtoffers had geeist.
Een zeer groot gat was geslagen in dijk bij de Veerhaven aan de Perkpolder
waardoor het water met bruisend en donderend geweld de Kruiningse polder
instroomde. De aanlegsteiger was reed in de polder geworpen alsmede de
veerboot eveneens. Deze boot lag thans in de laagte bij Lugtenburg, en
de pont een eind verder tegen de Lavendeldijk. Maar verluidt heeft deze
boot doordat hij over de dijk is geworpen het onder aan de dijk staande
huis in zijn vaart meegenomen en totaal vernield, terwijl de bewoners er
nog in waren. Het hele dorp Kruiningen en de Oostdijk kwam onder water
te staan en de stroom sleepte alles met zich mee. Zeer veel mensen vlucht-
ten op de zolders en op daken, terwijl velen zijn verdrinken. De wind was
weer meer naar het Noordwesten en gedraaid en met huizenhoge golven vloog
de storm en het water alles met zich slepende in de hoek bij de Oostdijk